

най-много за тия, които дори се отказват да приемат хлѣбъ и вода, колкото е потрѣбно за човѣшкия организъмъ. За насъ богатството е Христосъ. За твоята държава е потрѣбно злато. Но и ти, царю, който носишъ царската корона на главата си, не трѣбва да се привѣрзвашъ о богатството. А всичкото си богатство да употребявашъ за оръжие и за войската си, а не за свои удоволствия. При това недей забравя и сиромаситѣ и бездомниците. И ако искашъ да имашъ и небесно царство, бжди щедъръ, като небесния отецъ. Не прави неправди, бжди кротъкъ, тихъ и леснодостъпенъ за всички и самъ съ своитѣ си очи наглеждай всичкитѣ. Елеятъ на твоята милость да се пролива къмъ всички... Беднитѣ радостни да излизатъ отъ твоитѣ палати...."

Царь Петъръ получилъ писмото и го прочелъ. Изведнѣжъ му олекнало на душата. Това писмо той запазилъ като най-скъпо богатство. И го челъ често, често и се утешавалъ съ него.

(Следва и въ трета книжка)

Александъръ Спасовъ.

ЕДНО ПЖТУВАНЕ ПО ДУНАВА

Лѣтосъ презъ августъ, напрвихаме едно пжтуване съ мама до Силистра. Отъ София пжтувахме до Видинъ съ мотриса. Мотрисата е голѣмъ вагонъ, който прилача на трамвай и омнибусъ. Кара се съ петролъ и се движи по релситѣ на обикновенитѣ желѣзници. Пжтуването до Видинъ съ трена трае единадесетъ часа, а съ мотрисата — само петъ часа. За сега това е най-бързиятъ влакъ въ България.

Въ Видинъ преспяхме на парахода, защото сутринята той трѣгва рано. Когато се събудихъ сутринята, параходътъ бѣше трѣгналъ. Пжтувахме съ най-хубавия български параходъ „Князь Симеонъ Търновски“. Той прилича на хотелъ съ ресторантъ, салони, мѣста за разходка и съ кабинни за нощуване.

Отъ лѣво на рѣка Дунавъ се простира ромънскиятъ брѣгъ, нисъкъ, обрасълъ съ върбалаци. Отъ дѣсно се издига гордо българскиятъ брѣгъ, по който се редятъ красиви села и градове, обикчени съ лозя и градини, изъ които се виждаха работливитѣ българи. Параходътъ спира на всѣко дунавско пристанище.

Най-голѣмо вълнение изпитахъ, когато се зададе Козлодуйскиятъ брѣгъ. Азъ започнахъ да пѣя: „Тихъ бѣлъ Дунавъ се вълнува“. Музиката на парахода свирѣше маршове. Бѣше много тържествено и величествено. Ако бѣхъ съ училището си, щѣхме да викаме „ура“ до забрава, но азъ бѣхъ сама ученичка и ми бѣше неудобно. На брѣга има построень хубавъ паметникъ на великия войвода Христо Ботйовъ. Около паметника има посадени борови дръвчета, наредени въ буквитѣ Х. Б. (Христо Ботйовъ).

Вечерята пристигнахме въ Русе, кждето престояхме единъ день. Русе е хубавъ и голѣмъ градъ. Той е родниятъ градъ на татко.

Силистра е хубавъ градъ. Ходихъ да видя и границата между България и Ромъния, която пресича гробищата. Ходихме съ моитѣ братовчеди и на лозе, кждето прекарахме много весело.